О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 20692

гр. София, 26.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 5 състав,** в закрито заседание на 26.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

като разгледа дело номер **4645** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Алекс-БГ“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес - [населено място], [улица], вх. „А“, ап. 18, чрез адв. М., срещу Решение № 951 / 30. 07. 2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, с което е оставена без разглеждане и е потвърден Ревизионен акт № Р-22221422007901-091-001 / 11. 06. 2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП В..

С разпореждане на съдията докладчик от 24. 04. 2026 г., производството по делото е оставено без движение с указания да се конкретизира кой е обжалвания административен акт - решението или издадения РА.

С молба от 22. 05. 2026 г. жалбоподателят изрично сочи, че предмет на оспорване е Решение № 951 / 30. 07. 2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“.

Предвид така посоченото, съдът намира, че подадената жалба е недопустима.

Видно е, че на дружеството жалбоподател е издаден Ревизионен акт № Р-22221422007901-091-001 / 11. 06. 2024 г. от органи по приходите при ТД на НАП В..

На основание чл. 156, ал. 1 от ДОПК, ревизионният акт в частта, която не е отменена с решението по чл. 155, може да се обжалва чрез решаващия орган в 14-дневен срок от получаването на решението.

В съответствие с горепосочените разпоредби, предмет на обжалване е издадения ревизионен акт, но не и решението, с което решаващият орган се е произнесъл.

Подобна е уредбата и в чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК, съгласно която на оспорване подлежи първоначалният индивидуален административен акт, включително отказът да се издаде такъв акт.

Не би могло да се приеме, че посочването на решението на директора на ТД на НАП, като обжалвания акт, се дължи на грешка, тъй като това е заявено както в подадената жалба, така и в уточненията, във връзка с указанията на съда.

Също така, не би могло да се приеме, че посочването, че се обжалва решението не е съществено и би следвала служебно да се приеме от съда, че обект на обжалване е издадения РА, тъй като

единствено право на жалбоподателя е да посочи кой е обжалвания акт, а от своя страна задача на съда е, при проверка на допустимостта на жалбата, е да провери доколко административния акт подлежи на оспорване.

След като изрично е заявено че се обжалва решението на решаващия орган, в настоящия случай липсва годен за обжалване административен акт.

При положение, че двукратно е заявено, че се оспорва решението на директора на Дирекция „ОДОП”, следва да се приеме, че именно това е волята на страната и съдът не може да я замени. Видно е, че както жалбата, така и уточнението е направено от адвокат, поради което същият следва да познава законите и съответно да знае актът, който подлежи на оспорване.

В тази връзка, съдът в изпълнение на задължението си да напътства страните изрично е указал в разпореждането, с което делото е оставено без движение, че следва да посочи кой е оспорения административен акт, съобразно чл. 156, ал. 1 от ДОПК, в която разпоредба изрично се сочи, кой акт подлежи на оспорване.

Нещо повече, указано е на жалбоподателя, че ако се оспорва решението на директора на Дирекция „ОДОП” да се обуслови правния интерес от оспорването, доколкото същото не подлежи на самостоятелно оспорване.

Видно е, че в молбата от 22. 05. 2026 г. се сочи, че се оспорва прекратяването на производството, в частта, в която жалбата е оставена без разглеждане поради „разлика в подписа“.

В същото време, в оспореното решение, липсват изложени мотиви и не е налице произнасяне в смисъл, че подадената жалба се оставя без разглеждане поради „разлика в подписа“.

На стр. 2 от решението се сочи, че за данъчни периоди м. 11. 2021 г., м. 04. 2022 г. и м. 06. 2022 г. не са налице корекции на декларираните от лицето резултати по ЗДДС и в тази част лицето няма правен интерес от обжалване, поради което в тази си част жалбата е оставена без разглеждане.

Съдът намира тези доводи на решаващия орган за правилни и законосъобразни и доколкото не е налице интерес от обжалване в тази част, правилно е прекратено производството.

В частта, в която с Решението е потвърден издадения РА, именно последния подлежи на обжалване, като това е посочено изрично и от решаващия орган, но жалбоподателят изрично сочи, че оспорва самото решение, а не издадения РА.

В същото време, така посоченото решение не подлежи на оспорване, а предмет на оспорване е издадения АУЗД, като в този смисъл е Определение № 11177 от 4.11.2021 г. на ВАС по адм. д. № 10423/2021 г., VIII отд.

При тези данни липсва абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на производството, тъй като се оспорва акт, който не подлежи на обжалване.

По изложените съображения, жалбата следва да се остави без разглеждане, а производството по делото, да се прекрати.

Разноски не се претендират от ответника, поради което такива не се присъждат.

Водим от горните съображения и на основание чл. 159, т. 1 от АПК, във връзка с § 2 от ДОПК, Административен съд София-град, I отделение, 5-и състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „Алекс-БГ“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес - [населено място], [улица], вх. „А“, ап. 18, чрез адв. М., срещу Решение № 951 / 30. 07. 2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП”.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 4645 / 2026 г. по описа на Административен съд София-град, I отделение, 5-и състав.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с частна жалба, в седемдневен срок от съобщаването му.

Препис от определението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: